Adrian Onciu: FABRICILE DE TROLI

Acum 23 minute 20 Vizualizari 3 Timp de citire

Pe măsură ce mass-media mainstream acceptă noua realitate în care a pierdut controlul asupra influențării maselor, politicienii-marionetă caută mijloace inovatoare pentru a suplini lipsa principalului mijloc de propagandă. După cum sublinia și Ursula von der Leyen, cea mai mare amenințare la adresa securității Europei este ”dezinformarea”. Nu virușii, nu războaiele, nu teroriștii.

Bătălia se dă acum pe internet, în special pe rețelele sociale. Cenzura din pandemie și-a dovedit pe deplin limitele. Oamenii au găsit surse alternative de informare, iar curentul antiglobalist a urcat pe valul nemulțumirii din ce în ce mai profunde. Cu cât lațul s-a strâns mai tare, cu atât populația a devenit și mai înverșunată la adresa politicienilor trași de sfori.

Pornind de la afirmațiile celebrului general Rog (SRI), ar trebui să ne așteptăm că autoritățile vor acționa pe

din căutările de pe Google și etichetate drept ”dușmani ai democrației”. Însă marea bătălie rămâne pe rețele, unde pe lângă cunoscutele suspendări de conturi (din varii motive ideologice) intervin, din ce în ce mai vizibil, fabricile de troli.

Opinia publică din occident a fost bombardată cu știri despre trolii lui Prigojin – niște băieți atât de deștepți, încât au reușit să-l facă pe Trump președinte și să influențeze voturile a milioane de europeni. Mai mult, specialiștii lui Prigojin ar fi împânzit rețelele sociale cu știri false despre mersul războiului, pe lângă propaganda obișnuită a Kremlinului.

Ce nu a scris presa mainstream este că inclusiv de partea cealaltă a baricadei funcționează cu mult spor așa-numitele fabrici de troli. Una dintre cele mai cunoscute, NAFO, a ieșit la rampă în contextul războiului din Ucraina. Activiștii NAFO s-au remarcat printr-o agresivitate adesea stupidă în special pe rețeaua Twitter (X), în încercarea de a promova regimul Zelensky și, în același timp, de a suprima vocile contestatare la adresa Kievului.

Alte fabrici de troli lucrează mai discret, cu sute de postaci plătiți probabil de ONG-uri sau de diverși filantropi, după modelul activiștilor de mediu.

Întrebarea este cât de eficienți sunt acești băieți. Cât de credibili pot fi în încercarea de a influența publicul ”neutru”, care încă nu și-a format o părere clară despre războiul dintre patrioți și globaliști.

Un postac amator este ca un zidar amator. Aruncă rapid niște vorbe cu canciocul direct pe ”perete”, cu argumente subțiri și multe fake-uri. Îți dai seama imediat că-i vorba despre o lucrare de mântuială, fără minime rigori. Pe un astfel de postac amator nici nu-ți vine să-l plătești, ca filantrop. Aduce mai multe daune decât beneficii.

Ca orice alt gen de fabrică, și cea de troli are nevoie de profesioniști pentru a atinge minime performanțe.

Până și așa-zișii ”maeștri” din presă ca Prelipceanu, CTP, Striblea sau Mîndruță, au foarte mari greutăți în a-și expune credibil argumentele după zeci de ani de experiență. Și asta pentru simplul motiv că adevărul nu este de partea lor. În cazul trolilor, situația devine și mai delicată. Ei nu câștigă suficienți bani, așa că rezultatul se vede: o propagandă jenant de murdară și niște ”fabrici” falimentare, care în loc să ajute discursul oficial, mai mult îl discreditează.

Pierderea controlului informațiilor și al faptelor este un adevărat cataclism pentru establishment. Un dezastru comparabil cu Apocalipsa. Iar încercarea de a redobândi controlul prin intermediul fabricilor de troli neprofesioniști reprezintă bomboana de pe colivă.

Autor: **Adrian Onciu**

Despre autor

editor